बुक्कक:-क्किका, बुक्कक:-क्किका, बुबुक्षिषक:-षिका, बोबुक्कक:-क्किका; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिककखतिवत् (141) ज्ञेयानि। अप्रत्यये—बुक्का[A] इति।

(1119) "बुक्क भाषणे" (X-चुरादि:-1714. अक. सेट्. उभ.)

'—भषणे' इति धा. का. (3-38) व्याख्यादृष्ट: पाठ:।

'णिचि बुक्कयतीति स्यात्, भाषणे शपि बुक्कति।' (श्लो. 42) इति देव:। बुक्कक:-क्किका, बुबुक्कयिषक:-षिका; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि चौरादिककुट्टयतिवत् (207) ज्ञेयानि। [1]बुक्कयिष्णु:[B]।

(1120) "बुगि वर्जने" (I-भ्वादि:-158. सक. सेट्. पर.)

'वुगि–' इत्यस्य पाठभेदोऽयम्। 'भुगि भर्जने इत्येके।' इति क्षीरस्वामी। बुङ्गक:-ङ्गिका, बुङ्गक:-ङ्गिका, बुबुङ्गिषक:-षिका, बोबुङ्गक:-ङ्गिका; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिककुण्ठतिवत् (209) ज्ञेयानि। ण्यति—[C]बुङ्गयम्।

(1121) "बुध अवगमने" (I-भ्वादि:-858. सक. सेट्. पर.)

ज्वलादि:।

'बुध्यते बोधतीत्येवं बुधेरवगमे द्वयम्।
बुधिरो बोधनार्थस्य बोधते बोधतीत्यपि॥' (श्लो. 119) इति देव:। अवगमनम्=उद्बोध:, ज्ञानं च। आद्ये-अकर्मक:, द्वितीये-सकर्मक:। बोधक:-धिका, बोधक:-धिका, बुबोधिषक:-बुबुधिषक:-षिका, बोबुधक:-धिका इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिककोलतिवत् (231) ज्ञेयानि।

---

1. छान्दसा अपि प्रत्यया: क्वचिद् भाषायां क्त्वादिवत् भवन्तीति, 'णेश्छन्दसि' (3-2-137) इति ताच्छीलिक इष्णुच्प्रत्यये णेरयादेशे च रूपमेवमिति ज्ञेयम्।

A. 'अफक्कताऽतक्यगुणेन तङ्कता खलश्वबुक्कापरुषे पुरेऽमुना।' धा. का. 1.17.

B. 'सञ्चर्चयन् अपनयानथ बुक्कयिष्णु:
श्वेवोग्रशब्दनपर: कररुद्धकाण:।' धा. का. 3-38

C. 'विजुङ्गय बुङ्गयं गुणसंघदङ्गका अलङ्घितानन्दरसात्तघर्घना:।' धा. का. 1.22.